

Брой 1 / 13 /

Година 1949 -/втора/

Единни
срещу
Болшевизма!

БЪЛГАРИЯ

Издава Българския Противоболшевишки Съюзъ

До г.г. Членоветѣ на централното ръководство на Българския Противоболшевишки съюзъ и до г.г. председателитѣ на районитѣ клонове на сжция.

Съобщение отъ председателя на съюза.

Както Ви е извѣстно трѣбваше на 27.12.48 да се състои обединителна конференция. Такава се състоя. Отъ наша страна присѣтствуваха 8 делегати; отъ страна на Българскиятъ комитетъ Мюнхенъ и Българскиятъ клубъ Мюнхенъ по 6 делегати и по единъ делегатъ отъ идейния кръгъ "Защита" и Българския комитетъ Мюнхенъ съ Председателъ К.В.

Въпреки новата покана която отъ името на всички бѣ отправена до комитетата "България свободна и независима" представители на този комитетъ не се явиха на конференцията. Този комитетъ отговори на нашата покана съ едно писмо въ което ни събщи, че тѣ считатъ че работатъ по мандатъ отъ България; че тѣ сж подкомитетъ на комитетата на Д-ръ Чимитровъ и не могатъ да приематъ акции за обединение и на края, че тѣ считатъ че всички трѣбва да влезатъ въ тѣхния комитетъ и по тоя пътъ да се осъществи единението. На конференцията ние не се занимахме съ тия въпроси съ надеждата, че времето ще накара можеби тия господа, ако наистина искатъ да служатъ на България да промѣнятъ сега взетото си становище.

Конференцията на 27.12.48 год. протече въ пълно разбирателство и завърши съ успѣхъ. Отъ всички организации и среди се изказаха представители, размѣниха се мисли и се дойде негпринудено до единодушното решение, да се постигне единение. Тукъ трѣбва да отбележа, че на конференцията се изтъкна че подетата отъ насъ инициатива е била много навремена и се явява като много полезна. Изтъкнаха се заслугитѣ ни въ борбата срещу болшевизма и се подчерта, че наистина онова което сега се постига е резултатъ на нашата дейностъ и инициатива. Тия декларации на присѣтствующитѣ отъ другитѣ организации само трѣбва да ни радватъ и импулсиратъ къмъ работа.

На конференцията се взе решение сега да се прогласи единение между изброенитѣ организации и среди. Всѣка организация запазва своята самостоятелностъ и е вътрешно независима. Всѣка организация развива своята дейностъ до сега обаче кординирано съ дейността на другитѣ. Всѣка организация продължава да издава своитѣ досегашни издания но ги списва по начинъ че тѣ да сж въ унисонъ съ общата работа. Всички ще се движатъ паралелно, дейността ни ще бжде кординирана, ще се работи на коалиционни начала въ името на една обща идейна програма. Тази идейна програма бѣ изработена и приета и тя служи като основа на общата ни борба. По дело ще Ви направя достояния подробности по нея. Следъ това се избра една четиричлена комисия която да изработи организациония статутъ следъ приемането на който ще се пристѣпи и къмъ избирането на единъ коалиционенъ комитетъ и тогава фактически ще се завърши акцията на единението и ще се отпочне една обща дейностъ. За приемането на тоя организационенъ статутъ ще се състои втора конференция вероятно презъ месецъ февруарий втората половина.

Приетата програма има като основни следнитѣ принципи :

1. Борба противъ болшевизма за свободата на България.
2. Борба за тържеството на националнитѣ ни идеали.
3. Възстановяване Търновската конституция въ пълната и сила и гарантиране по тоя начинъ демократичнитѣ свободи на народа.
4. Социални реформи гарантиращи на всички справедливостъ, разпределение на богатата и благоденствие.
5. Пълно отричане акта 9.9.44 год. и всички създадени следъ него

държавни актове

Тукъ само Ви излагамъ нѣколко основни принципи, точниятъ текстъ

на програмата въ най късо време ще Ви се изпрати.

За сведение Ви съобщавамъ, че по време на конференцията Българскиятъ комитетъ отъ Мюнхенъ съ председателъ М.Н. направи декларация че за въ бъдаще той ще се именува : Национално идеенъ центъръ Демократически съговоръ.

Още трѣбва да прибавя за освѣтление, че следъ свършването на конференцията азъ имахъ възможностъ дълго време да разговарямъ съ представители на комитета "България свободна и независима". Трѣбва да отбележа че постигнатото единение между националнитѣ сили на емиграцията изигра своята роль и разговоритѣ съ господата имаха за целъ да се направи така че да не се дойде до война между двете страни - нещо което и ние желаемъ. Отъ представителитѣ на комитета "България свободна и независима" ни се направи декларацията че писаното въ тѣхниятъ първи брой на "Извѣстия" нѣма за целъ да засегне насъ и че те въ следващия брой на "Извѣстия" ще дадатъ нужнитѣ обяснения, тъй като сега както е положението може да се приеме че тѣ откриватъ борба. Въ връзка съ списанието "Извѣстия" на конференцията станаха разисквания и се изтъкна че писаното въ това списание иди само да подчертае че наистина между насъ представителитѣ на националнитѣ организации и среди - между насъ националната емиграция, и хората около комитета "България свободна и независима" има идейни различия. За да не се създава прецедентъ обаче по всички тия въпроси ще се говори лично при среща и на нашитѣ членове тия въпроси трѣбва да се обясняватъ само лично.

Като заключение трѣбва да кажа, че конференцията на 27.12.48-даде желаните добри резултати. Наистина не е постигнато всичко което се желаше но туреното начало е залогъ че ще се отиде въ благоприятенъ смисълъ напредъ. Ние отъ наша страна ще направимъ всичко за да стане това.

Относно нашата организация, вземайки поводъ отъ станалото на конференцията, азъ трѣбва още веднѣжъ да обърна внимание на нашитѣ деятели че залога за успѣха се съдържа въ силата . Ние днесъ успѣхме да осъществимъ една идея само защото имахме задъ гърба си една дейностъ и една организация. Нашата организация е най голѣмата отъ всички които сега се обединяватъ. Ние имаме да изиграемъ ролята на единъ стълбъ който ще крепи непоклатимо единението и който ще тласка работите напредъ. Това можемъ да постигнемъ само ако нашитѣ кадри растятъ, само ако нашата сила се оглемява. Нашъ дългъ е да се активизираме въ името на общото дѣло. Не бива да остане не организиранъ въ нашитѣ редове нито единъ цененъ българинъ който изповѣдва нашитѣ идеи, които е готовъ да се бори проти въ болшевизма. Азъ поканвамъ членоветѣ на централното управление, както и районитѣ председатели да свикнатъ своитѣ другари най редовно на заседание; поканвамъ ги да се активизиратъ и да привлекатъ въ нашитѣ редове всички ония които още стоятъ вънъ. Отъ своя страна лично азъ ще се постарая да мога да посетя всички градове гдето имаме райони групи и да устрой тамъ събрание, трѣбва обаче предварително да кажа, че това може да се осъществи само тамъ гдето вече има създадена организация . Впрочемъ на работа !

Въ връзка съ единението и предстоящата нова конференция, както и въ връзка съ редица въпроси които трѣбва да се разгледатъ и решатъ за бъдащата ни работа възнамерявамъ да свикамъ централното управление на съюза ни на заседание въ Мюнхенъ по времето когато ще стане и конференцията, за да могатъ всички членове освенъ на нашето заседание да присѣтствуватъ и на конференцията. Вѣроятно това ще стане къмъ края на февруарий. Моля членоветѣ на централното управление да ми се обядатъ -адресъ на мое имампостлагерндъ, Фрайласингъ - и да ми кажатъ мнението си както и да ми пишатъ дали тѣ могатъ да дойдатъ по това време на заседанието и ако немогатъ да дойдатъ какви сѣ причините. До края на януарий чакамъ отговоритѣ на всички.

15. 1. 1949

Съ сърдеченъ поздравъ :
Председателъ на съюза

ЕДИНЕНИЕТО ВСРЕДЪ БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ Е ВЕЧЕ ДЪЛО !

На нашите знамена с огрени букви е написано :

1. Борба противъ болшевизма за свободата на България.
2. Пълно отричане акта 9.9.44 и всички държавни актове, издадени следъ тази дата.
3. Възстановяване Търновската конституция въ пълната и цѣлостта гарантиране демократичните свободи на народа.
4. Социална праведливостъ, правилно разпредѣление на благата; достойна оценка на умствения и физически трудъ; благодарение за цѣлкупния български народъ.
5. Жертвоготовностъ за осъществяване на националните ни идеали.

БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ - единно знаме е развѣто срещу връгъте, всички сте призовани за борба. Различията или другите мотиви които до сега ни раздѣляха, въ борбата срещу червениятъ поробителъ на Родината, вече не съществуватъ ! Наредете се всички подъ знамето на НАЦИОНАЛНАТА ЕМИГРАЦИЯ за борба !

ЕДИНСТВО ВЪ БОРБАТА .

На 27 декемврий 1948 год. въ околностите на Мюнхенъ се събраха представителите на всички български национални емигрантски организации и среди за да обмислятъ пътята и средствата за една единна борба противъ болшевизма и за свободата на България. На тази първа по рода си конференция следъ катастрофата отъ 9 септемврий 1944 год. си бѣха дали среща едни отъ най - върните синове на българския народъ, за да си подадатъ братски ръка и туряйки край на всичко онова което ги раздѣля, да застанатъ въ първите редици въ общонародното освободително дѣло. Тази конференция показа, че страшниятъ и опустошителенъ походъ на болшевизма въ свѣта, невиданитѣ до сега материални и морални разрушения въ нашата страна и рѣките отъ кърви и сълзи, които пролѣха и продължаватъ да проливатъ потомците на Каина и Юда - българските комунисти и фалиралитѣ котерийни водачи - ся стреснали българската емиграция въ Германия и Австрия, следствие на което тя така спонтанно манифестира своята готовностъ за единство въ борбата. Въ всички свои речи делегатите на отделните национални емигрантски организации и среди изказаха своето задоволство отъ подетата инициатива за кординиране на всички сили, и декларираха своята готовностъ да приобщатъ своите сили въ изграждането на ЕДИНЪ ОБЩЪ И МОЩЕНЪ БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ПРОТИВОБОЛШЕВИШКИ ФРОНТЪ.

Ние не смѣтаме, че едно цѣлостно обединение и сливане на всички противокомунистически сили въ България и чужбина ще може така лесно да се постигне. Голѣми ся различията между отделните лагери които, било поради идеологични и партийно-догматични съображения, било поради политическо - историческо развитие на нашата страна, ся се наслоили и продъл-

жаватъ да подхранватъ не само подозрението и недовѣрието , но и антагонизма между нѣкой политически групи и групировки. Обединението на всички български емигрантски сръди се затруднява и отъ обстоятелството, че ние всички живѣемъ разпрѣснати изъ разни държави и континенти , и нѣмаме възможността да установимъ личенъ и тѣсенъ контактъ помежду си, чрезъ който биха се разсеяли много предрасъдаци и заблуждения. Не безъ значение тукъ е и обстоятелството, че ние всички сме напълно откъснати отъ народа и отъ нашитѣ идейни другари въ самата България , следствие на което изграждането на единъ общъ фронтъ въ борбата е извънредно трудно, за да не кажемъ невъзможно.

И все пакъ , всички тѣзи трудности нѣмаше да бѣдатъ така непреодолими, ако въ борбата на българската емиграция не съществуваше въ такава остра форма персоналниятъ въпросъ. Ние за жалостъ все още не можемъ да откриемъ една личностъ, която , издигайки се надъ старитѣ партийни вражди и политически грешки , да стане притегателенъ центъръ и знаме въ всенародната борба противъ болшевиизма. Ние все още не сме преодолѣли изкуствено издигнатитѣ бариери въ нашиятъ общественъ животъ отъ недавнашното минало, и често пъти, заслепени отъ политически страсти, ние , безъ да искаме, нанасяме повече вреда отколкото полза на българското освободително дѣло.

Българскиятъ Противоболшевишки Съюзъ се създаде не за да увеличи броя на българскитѣ емигрантски организации съ още една , а за да подготви условията за едно пълно сливане на всички емигрантски групи въ единъ единственъ български националенъ противоболшевишки фронтъ, който, опрѣнъ върху **ЗДРАВИТЪ ПРИНЦИПИ НА СВОБОДАТА И ДЕМОКРАЦИЯТА - ОСВЕТЕНИ ОТЪ ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ** - да застане въ центъра на борбата на цѣлкупния български народъ противъ болшевишкото робство и комунистическото тирания. Вѣренъ на своята целъ Българскиятъ Противоболшевишки Съюзъ нѣма никога да се потдаде на дискусии и борби, които биха увредили на неговата обединителна акция . Изхождайки отъ това разбиране ние апелираме къмъ всички наши членове и съмишленици, да засилятъ още повече своето сътрудничество съ нашитѣ братя отъ другитѣ емигрантски организации и да виждатъ въ тѣхно лице вѣрни брѣни другари на общия противоболшевишки фронтъ.

Къмъ всички български емигранти и емигрантски организации , които по едни или други съображения все още не могатъ да приематъ сътрудничеството съ останалите такива, ние отправяме горещиятъ апелъ за взаимно уважение и толерантностъ. Нека , въ случай, че не се обединимъ, си останемъ само отдѣлни дивизии отъ една единна армия, която има една единствена задача : **СВАЛЯНЕТО НА БОЛШЕВИШКИЯ РЕЖИМЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ** и възстановяването на Търновската конституция, подъ чиято закрила българскиятъ народъ да изгради своята свободна и независима българска държава. Нека само тази велика целъ, бѣде нашето общо знаме, подъ което ние като вѣрни синове на нашия народъ изпълнимъ до край мисията, която днешния моментъ ни възлага!

Постигнатото на 27. Декемврий 1948 единство между българската национална емиграция отъ Германия и Австрия ни дава основанието да вѣрваме и се надѣваме, че то ще се разшири и задълбочи още повече и ще обхване всички български противоболшевишки сръди въ всички държави и континенти , за да се разрастне въ едно всенародно българско освободително движение.

България и Българскиятъ народъ очакватъ отъ насъ вѣрна и всеотдайна служба! Нека покажемъ че сме достойни за мисията, която българската история ни е опредѣлила, и че ние съ доблестъ ще предадемъ на градушите поколения свещения огънъ на свободата - предаденъ намъ отъ великата епоха на Българското възраждане .

Не питамъ азъ . Та кой съмъ азъ да питамъ !

Ала чрезъ менъ говорятъ въ този часъ
творци на българската речъ и ритъмъ ,
на българската съвѣсть стражъ и гласъ .

Надигатъ се отъ гробъ Светитѣ брата ,
до тѣхъ - първоучителятъ любимъ ,
що ни изведоха изъ мрачината
за да пребъдемъ тукъ и победимъ .

Израсва обрасътъ на храбаръ иннокъ ,
що защити езика ни възпѣнь -
наситенъ съ чувство като гѣсто вино ,
натегналъ съ мисль като гроздъ налѣнь .

Възтаватъ разтревожени отцитѣ ,
що сахраниха древни писмена
въ килиитѣ срѣдъ буритѣ , злинитѣ
изъ напѣтата изстрадала земя .

Обнажватъ мечъ велможитѣ сурови ,
погинали за родъ и за езикъ ,
за тѣхъ и днесъ при първи зовъ готови
да полетятъ на бранъ въ сѣдбовенъ мигъ .

Разсичатъ мълнии гледцитѣ черни
на вѣчно живиятъ монахъ въ Атонъ
и той повтаря димитѣ си вѣрни ,
все тѣй неумолимо като законъ .

Будители, хайдути и поети ,
борци за име българско и честь ,
чрезъ менъ зоватъ сѣда на вѣковетѣ ,
сѣда на българската съвѣсть днесъ .

Тѣ питатъ не пророцитѣ безстидни
на слѣпитѣ по шумнитѣ стѣгди ,
където хулятъ всичко свѣто, свидно,
откърмено на български гърди :
където се отричатъ съ викъ безуманъ
на български отъ българската речъ ,
и думитѣ имъ, още не издумани ,
разнасятъ смрадъ на близо и далечъ .

Не питатъ тѣхъ изменицитѣ нищи ...

Тѣ питатъ васъ, творци по Божи даръ ,
жреци край ражареното огнище
на родния неоскверненъ олтаръ .

Къде сте вий въ това позорно време,
когато не само заветенъ врагъ
протѣга стравни прѣсти да отнеме
душата ни спасена въ боль и мракъ ?

Къде сте вие когато и родени
срѣдъ пазвитѣ на стария Балканъ
отричатъ намъ - прокоба и знамение ! -
езикъ и име българско безъ свѣнь ?

Къде сте вий, когато въ бѣсъ разрѣзватъ
тѣлото на народа съ ножъ на две
родени българи - отровна язва,
петно за днесъ и бѣдни вѣкове ?

Не ви ли сепва пѣсенъта позната,
хайдушкиятъ балканъ която пѣи,
че който падне въ бой за свободата
и за народа - само той живѣи ?

Кога сѣ били днитѣ по -сѣдбовни
за всѣки ясенъ гледъ и буденъ слухъ,
и по-наскѣрни старитѣ бунтовници,
апостолитѣ на светия духъ ?

Кѣде сте вий, въ душа единна слѣти,
да защитите име родно диесть
съ гласа на единадесетъ столѣтия
съ блѣна всегдашенъ на народъ злочестъ ?

Забравихте ли дѣдовски завети ?

Скова ли ви предателскиятъ вой
и вече вѣра никаква не свѣти
въ смутения ви възмечтанъ покой ?

Нали за вашите творби ви тачимъ ?
Безъ дивната ни речъ какво сте вий ?

Спасете я отъ дрѣскитѣ палачи,
додето не е прекрасно, уви !

Това ще бѣде вашата победа
предъ нашиятъ народъ и предъ свѣта
съ ония десетъ вдъхновени реда,
съ които се живѣи и следъ смъртъта.

Ще обикнатъ творческото дѣло
на всички васъ съ лаврови венци -
слова на стѣвѣсть българска и смѣлостъ
отъ синове на горди праотци.

Останетели безучастни, свити
въ чертога на неземния ви блѣнъ -
не чакайте пощада вие отъ днитѣ,
които ще донесе свѣтла бранъ.

Тогазъ за васъ не ще си никой спомня,
ще ви проклинатъ горестно невѣмъ,
че и презъ времето на участь кобна
сърцата ви сѣ тлѣяли безъ пламъ.

Защото тозъ народъ ще оцѣлѣ,
ще бѣде тукъ, тѣи както до сега,
и както вчера, утре ще отпѣе
заупокрой заслуженъ надъ врага.

И ще празнува въ свой духъ единенъ,
отъ Черно море до Охридъ синъ,
Великдена на светата родина,
на всѣки свой сърцатъ и вѣренъ синъ !

Климе Болгаринъ

Горното стихотворение е препечатано отъ в. "Македонска трибуна".
Редакцията моли редакцията на "Македонска трибуна" да ни извини че ние
препечатахме стихотворението преди да получимъ разрешение за това. Мо-
литѣ изложени въ това стихотворение обаче така допаднаха на насъ всич-
ки, че ние неможахме да не подчертаемъ това съ препечатването на сти-
хотворението. И наистина ако всички българи отъ всички краища на бъл-
гарскитѣ земи - отъ Черно море до Орхида синъ, останатъ вѣрни на бъл-
гарщината и изпълнятъ дълга си, едни съ перото и словото, други можеби
съ сръжнето въ ръка, ние сигурно много скоро ще се поздравимъ съ побе-
дата.

ПРОДАЖНИЦИТЪ ТРЪБВА ДА БЪДАТЪ ЗАКЛЕМЕНИ!

Ние всички винаги сме имали едно благоприятно отношение към хората на изкуството -- към писателитъ, художникитъ, музикантитъ и артиститъ. Нѣкой факти които научаваме обаче отъ България ни каратъ да заявимъ че ония отъ тия господа, които разчитатъ, следъ като днесъ сж се продали на комунистическата властъ и се чудятъ какъ да се подмазватъ на Георги Димитровъ, че утре когато Георги и тайфата му бждатъ прогонени, тѣ пакъ, като хора на изкуството, ще могатъ да се подмазватъ и пакъ ще могатъ да играятъ ролята на привилигировано общество, горчиво се лжжатъ.

Ние : : почервявяваме отъ срамъ като четемъ вече какъ цѣль месецъ въ комунистическитъ вестници се изреждатъ разни писатели, художници и музиканти, артисти, дори и професори, да даватъ изявления и да хвалебствуватъ комунистическата партия и Георги Димитровъ по случай конгреса на комуниститъ. Нѣкой дори толкова сж се самозабравили, че въ изявленията си наричатъ / Боянъ Болгаръ/ сегашното положение въ България " Димитровски златенъ векъ за българската книжнина".

Ние държимъ комунистически вестници въ които стоятъ изявленията на Проф. Балабановъ / царския нѣкогашенъ приятель и субсидиранъ галеникъ/, Карайлийчевъ, артиста Трандафиловъ / безъ когото на времето не ставаше национално тържество да не се яви той да декламира/, Панчо Владигеровъ, Людмилъ Стояновъ, Сжбчо Сжбевъ, Младенъ Исаевъ, Павелъ Делирадевъ, Димит. Панталеевъ, Николай Хрелковъ, Лилиевъ и много други та дори и балерината Беронъ които единъ презъ другъ се надпреварватъ да правятъ реверанси и да пишатъ хвалебствия. Ние имаме тукъ при насъ комунистически вестници въ които стоятъ възторжени стихотворения за комуниститъ отъ Елисавета Багряна, стаятъ писания отъ Константинъ Петкановъ или отъ Асенъ Хаджиоловъ. Предъ насъ сж и речитъ на днешния ректоръ на университета проф. Наджаконъ, пѣкъ и на други господа, които се подложиха на комунистическата властъ и се заловиха повече и отъ самитъ комунисти да хвалятъ комунизма въ времето когато цѣлиятъ български народъ пѣшка подъ едно жестоко иго.

Господа внимавайте ! Можеби нѣкой утре ще ни каже азъ бѣхъ принуденъ за да си спася главата да подписа декларация и ние ще бждеме готови да го извинимъ, обаче, горчиво се лже оня поетъ, писателъ, художникъ или артистъ, който се е продалъ, писалъ хвалебствия или рисувалъ величави картини за комунизма и : : утре : : дойде да каже заставиха ме. Съ тази лжа нѣма никой да може да се оправдае. Може да заставятъ нѣкого да подпише декларация; може да заставятъ нѣкого да копае прѣстъ и да чупи камани, но никого комуниститъ не сж заставили да стои цѣль денъ въ бившата луксозна сладкарница " София" сега клубъ на артисти и писатели, никого не сж заставили да яде и пие на държавната трапеза, никого не сж заставили да получава отъ нѣколко мѣста заплати и субсидии, още по малко могатъ да заставятъ нѣкого да се вдъхнови и да пише стихове или да рисува картини. Тия прояви сж само продажничество и подлезурство и ще си останатъ винаги такива.

ПРОДАЖНИЦИТЪ ЗА НАСЪ ВИНАГИ ЩЕ СИ БЪДАТЪ ПРОДАЖНИЦИ !

Внимавайте господа писатели, артисти, музиканти и пр. продажници. Днитъ на Георги Димитровъ сж преброени. Комунистическата властъ умира. Денътъ когато Вие ще трѣбва да дадете смѣтка за дѣлата си приближава. Нима толкова безчестни сте били и нима вече въ вашитъ жили не тече българска кръвъ. Опомнете се !

ИСТИНСКИЯТЪ ДУХЪ НА БЪЛГАРЩИНАТА Е ЖИВЪ - ТОЙ НИКОГА НѢМА ДА УГАСНЕ ВЪ СЪРЦАТА НА МИЛИОНИТЪ БЪЛГАРИ РОДОЛЮБИЦИ . ОНИЯ КОИТО ИЗМЕНЯТЪ НА ТОЯ ДУХЪ СКЪСВАТЪ СЪ БЪЛГАРЩИНАТА ! ТЪ МОГАТЪ ДА БЪДАТЪ ПО НАТАТЪКЪ ВСИЧКО ДРУГО НО НИКОГА ПОВЕЧЕ ТЪ НѢМА ДА БЪДАТЪ БЪЛГАРИ !

Историческите записки отъ освободителната борба на българския народъ презъ турското робство ни запознаватъ съ отдѣлни политически или обществени прояви на дадени срѣди, организирани групи или отдѣлни личности. Начина на проява и твърчество, постигнатитѣ резултати сѣ мащабъ за преценка както на дѣлата така и за изпълнителитѣ.

Поуката отъ тоя български политико-общественъ животъ и по специално на тогавашната емиграция сѣ ценни указатели, най добъръ материалъ въ подготовката на новото освобождение.

Преценявайки условията днесъ въ България ние не се заблуждаваме, че само съ народнитѣ сили отъ вътре може да се събори кървавиятъ червенъ режимъ. Ролята на емиграцията въ борбата за свобода, както това е било въ миналото е единъ същественъ факторъ, макаръ че също трѣбва да се каже че и тя сама не е решаващата Кордигираните действия обаче на емиграцията въ чужбина съ борбата на народа въ поробената родина сѣ вече онова което може да доведе борбата до желанията благоприятенъ край.

Тежкитѣ условия при които сега въ Родината е поставенъ да живее нашиятъ народъ правятъ почти невъзможна една революциона дейность. Терора който на дълъгъ и на ширъ господства въ България кара човѣка да се страхува отъ собствената си сѣнка. Неможе да се отрече, че всѣки единъ изминатъ день, въпреки съпротивата на народа, оставя своятъ отпечатъкъ върху народниятъ духъ и готовность за саможертва. Въпреки това обаче българскиятъ народъ не е сломенъ, не е отчаенъ, той има още много сили за борба.

Емиграцията въ чужбина не по малко страда- незгоди, материална немотия, несигурность, неизвѣстность притискатъ всѣки день повече и повече емигрантитѣ. Мнозина вече допуснаха всекидневните тяжести на живота погълнать цѣлото имъ време и да ги откъснатъ отъ борческитѣ среди на емиграцията. Борба се води но тя все още не сѣ дѣло на цѣлокупната емиграция а остава все още прояви на отдѣлни среди или лица.

Както народа въ България така и ние емигрантитѣ вътре въ себе си желаятъ свободата, готови сѣ за борба, но каточели липствува още оня нѣколко метра дълъгъ шнуръ който като се възпламени и изгори ще достигне до взрива който ще избухне и разчисти пътя къмъ свободата.

Ако малката на брой българска емиграция има сили да се опази и да се организира, тя има възможността да изиграе неоценима роль въ спечелването на свѣтовното обществено мнение и въ повдигането на народа ни за борба. Готови ли сме ние да изпълнимъ своятъ дългъ ? Нима не е народното освобождение заветенъ идеалъ на всѣки единъ отъ насъ ?

Свѣтъ дългъ е на българската емиграция ,макаръ и пърсната по всички краища на свѣтътъ да се пробуди, да надживее собственитѣ си страдания и да издигне знамето на борбата за СВОБОДА !

Немили и недраги български бездомници-емигранти! Вѣрни български синове и дѣщери! Да изпълнимъ общиятъ свой дългъ къмъ народъ и Родина ! Нашата роль като емигранти ни налага :

Да съзнаемъ националното си достойнство на свободенъ и независимъ народъ.

Да надвиемъ собственитѣ си житейски тегла и съ вѣра въ бъдащото да се притечемъ на помощъ на нашиятъ народъ.

Да кордигираме усилията си за борба , това е повеля за всички .

Да издигнемъ мощенъ гласъ къмъ свѣтовното обществено мнение за да бѣдатъ чути и разбрани болкитѣ народни, да видятъ всички опасността.

Да се изградимъ като български горди синове и дѣщери въ служба на свободна и независима България .

Къмъ дѣла ! Да изпълнимъ нашиятъ дългъ ! Нашиятъ народъ очаква отъ насъ помощъ. Цивилизация и култура сѣ предъ варварско унищожение!

Не се копае кладенецъ когато се ожадне ! Живота безъ идеали и Богъ е животъ празенъ. Да защитимъ идеалитѣ си да помогне на народа ни.

КОМУНИСТИЧЕСКИЯТЪ КОНГРЕСЪ ВЪ СОФИЯ

БЛАМЪ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ .

На 18 декември 1948 год. , най после , следъ четиригодишно властуване и като бѣше отлаганъ нѣколко пѣти поради невъзможность да бѣде организиранъ , се състоя конгреса на българската комунистическа партия въ София . Всичкитѣ средства на властта бѣха пуснати въ ходъ , за да може да се събере калабалѣкъ по улицитѣ въ София и да се заблудятъ както външнитѣ така и вътрешнитѣ наблюдатели . Въпреки всичко това обаче конгреснитѣ заседания и речи донесоха вмѣсто очакваниятъ триумфъ ПЪЛЕНЪ БЛАМЪ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ .

Ние сме въ състояние много страници съ факти да опишемъ които потвърждаватъ нашето твърдение , това обаче не е нужно тъй като само отъ нѣколкото факти които по доло излагаме картината става ясна .

Но да не бѣдемъ голословни .

Комуниститѣ бѣха ошасливени отъ Георги Димитровъ / титлитѣ му не изброяваме защото нѣма да стигне страницата / като той вмѣсто очакваната "манна" произнесе 12 часова речъ / съ три почивки по единъ часъ презъ което време Георги хобаво си позакуси докато "вдѣхновената " народна маса трѣбваше да стои отъ 10 часа сутринта до 10 часа вечерта безъ храна и почивка и да чака , защото иначе ... милицията си знае работата / Въ тази 12 часова речъ другаря Георги Димитровъ направи самопризнанието , че въ последнитѣ дни преди 9.9.1944 год. комунистическата партия въ България е брояла , словомъ и цифромъ , само 25,000 членове което значи 0.3 % отъ българскиятъ народъ , и че следъ като комуниститѣ четири години вече управляватъ , подкрепвани и отъ съветската войска , сега партията имъ вече наброява 464,000 души което значи едва 8 % отъ българскиятъ народъ . / Цитираме публикацията на речта отъ вестникъ Отечественъ Фронтъ брой № 1324 отъ 20.12.1948 год. /

Ние припомнимъ на читателитѣ ни , онова което изнесохме въ брой 12 на сп. България - година 1948 , а именно , че сега въ България 35,000 комунисти получаватъ пенсия като партизани . Значи , че даже и всички комунисти да сѣ били партизани , пакъ нѣма 35,000 души за да получаватъ пенсия , безъ да броимъ ония които си стояха по дюкянитѣ и играеха табла въ кафенетата .

Съ малко думи речта на другаря Георги Димитровъ е едно доказателство , като каква е била и е силата на комуниститѣ и като какъвъ е моралътъ имъ . БЛАМЪ , ПЪЛЕНЪ БЛАМЪ ЗА КОМУНИСТИТѣ .

По нататѣкъ произнесените въ конгреса речи една следъ друга ни даватъ обилни доказателства за "силата" , за "честността" , за "отличния редъ" , за "голѣмото производство" и пр. и пр. неща които едно следъ друго ОКОНЧАТЕЛНО БЛАМИРАХА КОМУНИСТИТѣ . Ето нѣкой цитати :

Отъ трибуната на конгреса делегатка отъ Варна е заявила , че варненскитѣ комунисти продължавали да посещаватъ черквата и да се венчаватъ въ черква и че управата на варненската комунистическа партия е била принудена да обяви ЧЕ ВСЪКИ КОЙТО ПОСЕЩАВА ЧЕРКВАТА ЩЕ СЕ СЧИТА ЧЕ СЕ ПРОЯВЯВА КАТО ФАШИСТЪ и значи ще се преследва като такавъ ... но въпреки това , представете си , "фашисткитѣ" прояви не спирали .

Също отъ трибуната на конгреса делегата отъ София Димо Дичевъ е заявилъ , че и днесъ още комунистическата партия нѣма подготвени хора за да заематъ висшитѣ и много отъ нисшитѣ служби въ учрежденията и за това въ тия учреждения - Министерството на строежитѣ 22 % били фашисти а 45 % ужъ безпартийни , но не комунисти ; въ комуналното Министерство 15 фашисти стояли на висши служби и саботирали ; въ стопанското Министерство инженери , агрономи , ветеринари и пр. били фашисти и т.н. Съ други ду-

ми резилъ и срамъ за комунистическата партия. Бламъ следъ бламъ. Значи онова което ние разправяхме че комунистите това бѣха само лумпените отъ крайните квартали и гамените сега трѣбваше следъ четири години да дойдатъ комунистическите делегати да ни го кажатъ че така е било. Че другаря Дичевъ е правъ, правъ е човѣка. Така е ! Комунистите нѣмаха и нѣматъ интелигенция. Макаръ че подариха хиляди дипломи и зачетоха семестри на скѣсани студенти или пропаднали ученици които като нѣмаше къде да се дѣнатъ отидоха по баирите да "партизанствуватъ" и днесъ все още комунистите нѣманъ и немогатъ да иматъ интелигенция.

Като се е качилъ на трибуната началника на трудовите войски, бившия фелтфебелъ, сега генералъ, Благой Ивановъ, положението станало неудържимо. БЛАМЪ и РЕЗИЛЪ. Благой Ивановъ изложилъ че на трудовите които се пращатъ на работа по обектите, за величието на републиката, сѣ се давали царвули които за 10 дни сѣ се скѣсвали и трудовите е трѣбвало боси да ходятъ и работятъ. Завършвайки речта си Благой Ивановъ се провикналъ / цитираме дословно публикуваното въ българската преса/: " Другари, министерството на строежите куца съ двата крака. При таква безобразно отношение ние нѣма да трѣгнемъ напредъ".

БЛАМЪ И РЕЗИЛЪ.

Чакъ насъ ни досрамя да продължаваме да цитираме по нататъкъ. Всѣки може да си представи плачевното положение на хилядите пратени принудително на работа бригадири. Всѣки може да си представи по какъвъ начинъ се пилее събираната съ камшикъ отъ народа за държавната хазна пара. И отъ горе на това, следъ като окончателно се провалиха другарите комунисти иматъ още тупето да взематъ решение и да обявятъ първата петилетка за социализирането и строежите въ България и да гласуватъ единъ петъ годишенъ планъ за осъществяването на който трѣбватъ / съгласно сметките на комунистите / 425,000,000,000 лв. а за сега въ хазната нѣма нито левъ - напротивъ бюджета за 1948 год. приключи съ дефицитъ 24,000,000,000 лв. и за покриването на този дефицитъ оня денъ трѣбваше комунистическото народно събрание да гласува извънреденъ бюджетъ и кредити.

Съ малко думи - вмѣсто триумфъ БЛАМЪ.

Това е резултата отъ комунистическия конгресъ.

ВЪ СОФИЯ НЕДОСТИГЪ ОТЪ ХЛѢБЪ - НАСЕЛЕНИЕТО ГЛАДУВА !

Отъ една статистика която сами комунистите даватъ / вестникъ Отечественъ Фронтъ брой 1318 отъ 14. 12. 48 / става ясно че дори и дажбите за хлѣбъ въ България сѣ толкова недоста тачни че хората трѣбва да си купуватъ хлѣбъ на черно или ако нѣматъ пари трѣбва да гладуватъ.

Комунистите съобщаватъ, че въ откритите отъ държавата 10 черноборсаджийски официални държавни магазини, въ които държавата сама продава, на черно но официално, по 100 лв хлѣбъ безъ купони, въ началото на периода всѣки магазинъ продавалъ дневно около 4000 хлѣба докато въ края на периода всѣки магазинъ продавалъ по 20000 хлѣба дневно. Вестникътъ обяснява че това се дължало на това, че хората изядяли дажбите си и за да се изхранятъ трѣбва да купуватъ хлѣбъ на черно.

Отлична атестация за комунистическата властъ - нѣма какво да се каже.

Значи 10 магазина по 20000 хлѣба дневно 200,000 хлѣба. Въ София живеятъ 450,000 души отъ които чиновници и други привилегирвани комунисти 50,000 души и народъ 400,000 души. Тоя народъ на края на периода всички безъ изключение, за да се изхранятъ трѣбва да купуватъ на черно по 100 лв. хлѣбъ / всѣки по половинъ кило дневно/.

Рай, нѣма какво да се каже, истински комунистически Рай !

Като се прибави къмъ това, че народа въ България освенъ хлѣбъ вообще нищо друго не получава, картината става напълно ясна !

СЛЕДЕТЕ СЛЕДВАЩИЯ БРОЙ НА СПИСАНИЕТО, ВЪ НЕГО ЩЕ БЪДЕ ПУБЛИКУВАНА ПРОГРАМАТА ВЪ ИМЕТО НА КОЯТО ЕДИННАТА НАЦИОНАЛНА БЪЛГАРСКА ЕМИГРАЦИЯ ПОВЕЖДА БОРБАТА ПРОТИВЪ БОЛШЕВИЗМА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ .

Въ настоящата книжка 1 / 13 / на списанието, на първа страница сж публикувани нѣколко лозунги които сж извадки отъ нашата обща програма, обаче те не изразяватъ общия текстъ на програмата - това сж само едни бойни лозунги; програмата на единната БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ за борба противъ болшеvizма, както по горе казахме, ще бѣде въ пълния си текстъ публикувана въ следващата книжка на списанието.

Б Ъ Л Г А Р И ! наредете се всички подъ единното национално знаме за борба ! Дванадесетиятъ часъ приближава ! Всѣки отъ насъ е призванъ да изпълни отечествениятъ си дългъ ! Мѣсто за колебания нѣма ! Ония които вече сж се наредили въ общите редици иматъ задължението да привлекатъ между себе си всички останали ! Ония които още сж вѣнъ отъ редицитѣ иматъ задължението часъ по скоро да се наредятъ на общия фронтъ ! Среденъ пътъ нѣма ! Или - Или ! Или си противокмунистъ и твоео мѣсто е между насъ , или ако не се наредишъ при насъ ти си или комунистъ , или такъвъ който коствено помага на комуниститѣ !

0100000000

" Б Ъ Л Г А Р И Я "

Месечно списание

Издава Българския Противоболшевишки Съюзъ